

- 3) Capacidad efectiva de actuación del Distrito. Cada Distrito dispondrá de una sede y de una unidad administrativa, suficientes, para el cumplimiento de las funciones que le sean atribuidas. Asimismo dispondrá de una oficina técnica de urbanismo y obras públicas y de una oficina de información polivalente. En cada Distrito habrá un Centro Cívico y un conjunto de centros de barrio y de servicios sociales. El Distrito tendrá presupuesto propio, intervención delegada y un fondo de libre disposición. Habrá una brigada de trabajo comunitario a disposición de los Distritos (una por cada dos Distritos). Los Distritos, así como también las Áreas, dispondrán de las terminales, de las dotaciones mecánicas y del personal que sea necesario para el ejercicio de sus funciones.
- 4) El Distrito se organizará sobre la base de un Consejo de Distrito de carácter representativo, basado en la elección popular. Mientras no se apruebe la Carta Municipal de Barcelona, se modificará el Reglamento de Descentralización para adecuar el Distrito a los objetivos y funciones de la nueva etapa.
- 5) El desarrollo de la participación, la comunicación y la cooperación de los ciudadanos se promoverá por medio de la reglamentación de los derechos de petición, iniciativa y propuesta y de la consulta popular; de apoyo a la actividad asociativa y cooperativa y de la regulación de la participación ciudadana en los Distritos; y del desarrollo de todos los medios de comunicación entre el Distrito y los ciudadanos.

II.- ORGANIZACIÓN POLÍTICA DEL DISTRITO Y PARTICIPACIÓN CIUDADANA

I.- Los órganos de gobierno de los Distritos

La Ley Especial de Barcelona configura los Distritos como circunscripción territorial a la que extienden sus competencias los órganos del Distrito, especialmente los Consejos o Juntas de Distrito.

Su condición de órganos, aunque sin personalidad jurídica, no impide que disfruten de una cierta autonomía, que se manifiesta en el ejercicio de las competencias que le son traspasadas por el Ayuntamiento, sin perjuicio del control o tutela que éste ha de ejercer.

Los órganos de gobierno de los Distritos tienen funciones deliberantes, decisorias, ejecutivas y consultivas.

Los órganos de gobierno del Distrito son: Presidente, Consejo y Comisión de Gobierno.

Son también órganos del Distrito con funciones únicamente consultivas, las Comisiones de Trabajo y el Consejo Consultivo de Asociaciones y Entidades del Distrito.

- El Presidente es designado de entre los Concejales por el Alcalde del Ayuntamiento, una vez oído el Consejo de Distrito.
- El Consejo de Distrito estará integrado por quince miembros. En los Distritos de más de 200.000 habitantes, habrá un Consejero más por cada 50.000 habitantes o fracción por encima de 200.000; los Consejeros son elegidos por elección popular.
- El sistema de elección será directa. Serán elegidos los candidatos que obtengan mayor número de votos de la lista en la que se presenten. En la lista se podrá hacer constar la pertenencia a un Partido, Sindicato o Asociación de cualquier tipo. La reglamentación electoral garantizará la representación de las minorías.
- La Comisión de Gobierno estará integrada por un número de miembros no superior a la tercera parte de los del Consejo de Distrito. Los miembros de la Comisión de Gobierno serán nombrados por el Consejo de Distrito.
- Las Comisiones de Trabajo serán creadas por el Consejo de Distrito y podrán formar parte miembros de las Asociaciones y Entidades acreditadas en el Distrito.
- El Consejo Consultivo de Asociaciones y Entidades del Distrito será presidido por el Presidente del Distrito y estará integrado por representantes de todas las Asociaciones y Entidades acreditadas en el Distrito.

Aparte de estos órganos principales, se ha pensado en la posibilidad de crear la figura del Hombre Bueno, órgano unipersonal, nombrado por el Consejo de Distrito, bajo la dependencia del Presidente, que sin que interfiera en la actividad de los órganos competentes, ni tampoco en los procedimientos, podrá poner en conocimiento de aquellos órganos todos aquellos datos, referentes a una persona o grupo de personas, que permitan aplicar las normas atendiendo los principios de igualdad, proporcionalidad y equidad que informan nuestro ordenamiento y que el alejamiento entre Administración y Administrados y el anonimato de éstos ante los órganos decisorios, imposibilita aplicarlos en muchos casos. Esta figura es probablemente innecesaria si se crean los otros órganos deliberantes y consultivos citados, pero consideramos que conviene discutir su conveniencia.

2.- La Participación Ciudadana.

La participación directa del ciudadano en los asuntos públicos está establecida por el art. 23 de la Constitución.

La participación no quiere decir, evidentemente, substituir las competencias de los órganos municipales, pero sí, de alguna manera intervenir en estas decisiones.

La participación se configura de dos maneras: individual, con la posibilidad de intervenir en las sesiones del Consejo Plenario y Consejos de Distrito, así como ejercer los derechos de petición, iniciativa y propuesta; y colectiva, por medio de Entidades y Asociaciones.

Por lo que se refiere a estas últimas, será a través de los Distritos donde su participación será más importante, ya que representantes de las que estén acreditadas en el Distrito, integrarán el Consejo Consultivo de Asociaciones y Entidades del Distrito, el cual habrá de informar preceptivamente todos aquellos asuntos que sea preciso resuelva el Consejo de Distrito, con la particularidad de que un informe desfavorable del Consejo Consultivo obligará a que el acuerdo del Consejo Plenario se tome por mayoría absoluta legal de sus miembros.

Sin integrarse en ningún órgano pero sí con una intervención y relación más estrecha, también se acreditarán ante el Ayuntamiento aquellas Entidades y Asociaciones cuyo ámbito territorial de actuación y representación exceda del marco de un Distrito.

De todas estas Asociaciones y Entidades habrán los correspondientes registros, tanto en el Ayuntamiento central como en los Distritos, para facilitar la comunicación,

3.- El ejercicio de los Derechos de Petición, Iniciativa y propuesta.

Con independencia de que se trate de derechos reconocidos por el ordenamiento jurídico vigente, es preciso arbitrar las medidas para hacer efectivo y promover su ejercicio. Entre estas medidas cabe señalar:

- Tener por prioritaria la resolución de las peticiones, iniciativas y propuestas.
- Hacer consultas públicas a través de los Distritos.
- Posibilitar la intervención y defensa de las iniciativas ante los órganos competentes para resolver.

4.- Normas reguladoras

En tanto no se promulgue la Carta Municipal, será preciso adaptar el Reglamento de los Consejos de Distrito a los principios establecidos en este documento. Especialmente el nuevo reglamento ha de posibilitar:

- La elección del Consejo de Distritos.
- La constitución de Comisiones de Gobierno representativas de la mayoría del Consejo.
- El desarrollo de la Participación Ciudadana.

(Entre tanto no se discuta y se apruebe el Documento más amplio de Organización Política del Distrito y Participación Ciudadana, el acuerdo básico del equipo de gobierno se puede sintetizar en este punto 4-Normas reguladoras).

III.- COMPETENCIAS I FUNCIONES: SERVICIOS A DESCENTRALIZAR

Criterios y prioridades

- 1.- La futura Carta Municipal tendrá que definir las competencias básicas y no descentralizables y las competencias descentralizables. Entretanto, mediante este programa y las normas que permitan su ejecución, se podrá desarrollar un proceso de delegación de competencias y de transferencia de funciones y recursos hacia los Distritos. Este proceso habrá que hacerlo según la normativa aprobada por la Comisión de Descentralización (septiembre 1983).
- 2.- La aprobación de la nueva División en Distritos de Barcelona, es una condición indispensable para realizar el proceso de descentralización de competencias, funciones, servicios y recursos. Si no hay distritos definitivos con su organización política (Consejo de Distrito, Presidente, Comisión de Gobierno), y una sede en condiciones, no es posible la descentralización.
- 3.- Consideramos fundamental otorgar a los Distritos competencias:
 - a) de decisión política
 - b) de seguimiento de la ejecución de los proyectos y de gestión de los equipamientos y servicios de interés de Distrito; y
 - c) de disciplina y control.

Son competencias de carácter central:

 - a) elaboración y aprobación de normas y de programas de carácter general;
 - b) la realización técnica de los proyectos y la contratación de servicios públicos con terceros (cuando pueda haber economías de escala); y
 - c) el seguimiento y la coordinación de los Distritos, (servicios jurídicos, intervención-delegada, coordinación por áreas).
- 4.- Las decisiones y actuaciones referentes a materias de interés de ciudad habrán de ser informadas por los Distritos en los cuales se efectúen. Los Distritos harán propuestas en estas materias a las áreas correspondientes, para su inclusión en los proyectos de programas y en la normativa de carácter general.

- 5.- En relación a las funciones exclusivas de los Distritos, éstos dispondrán de la facultad de programar y aprobar normas, y por lo tanto, dispondrán de los medios necesarios y de la colaboración de los servicios centrales. La ejecución y la gestión que se deriven de las funciones del Distrito se realizarán con autonomía. Será atribuido al Distrito un fondo de libre disposición para actuaciones urgentes de interés de Distrito.
- 6.- En caso de conflicto de competencia entre un área y un Distrito, los interesados se dirigirán a la Comisión de Descentralización, que resolverá, o, por medio del Alcalde, Presidente de la Comisión, lo pasará al órgano de gobierno competente.
- 7.- La cooperación directa entre las áreas y los Distritos ha de ser uno de los principios orientadores de la Descentralización, por lo cual en las Áreas habrá una función de coordinación de su actividad en los Distritos, y los Distritos informarán regularmente a las Áreas.
- 8.- La territorialización de los servicios de las Áreas Centrales facilita considerablemente la descentralización y la cooperación entre las Áreas y los Distritos. Las Áreas que no hayan territorializado los servicios que por su naturaleza lo permitan, lo harán y adecuarán la estructura territorial a los Distritos (por unidad, su ma o fracción).
- 9.- Las inversiones y los proyectos de interés de Distrito habrán de gestionarse según los siguientes criterios:
 - a) Programa elaborado por el Distrito con la colaboración de las Áreas Centrales. Aprobación previa en el Distrito y definitiva en los órganos de gobierno centrales.
 - b) Calendario de elaboración de proyectos, establecido y aprobado por el Distrito, de acuerdo con los Servicios Técnicos Centrales.
 - c) Elaboración de los proyectos a cargo del Servicio de Proyectos y de Elementos urbanos, de acuerdo con la petición hecha por el Distrito. Cuando se haga un encargo a terceros (directamente o por concurso), la decisión se tomará conjuntamente por el Distrito y el Servicio central.
- 10.- A corto plazo se tendrán en cuenta las siguientes prioridades destinadas a cubrir necesidades urgentes y a asumir la protección de servicios personales.
 - a) Actuaciones urbanísticas y de obras públicas, consideradas urgentes y realizables inmediatamente, teniendo en cuenta la posibilidad de utilizar la Brigada de trabajo comunitario. Los Presidentes de Distrito realizarán visitas de inspección semanal, que

dará lugar al correspondiente informe, y encomendarán un proyecto de programa de actuaciones prioritarias.

- b) Gestión de los equipamientos destinados a servicios personales (escolares, deportivos, etc.) de interés de Distritos.
 - c) Consolidación del Centro Cívico de Distrito y asunción de la gestión de los centros de barrio, por parte del Distrito.
 - d) Nuevo cuerpo, polivalente, de inspección de la vía pública.
 - e) Programas especiales para los grupos que requieran atención preferente (ancianos, jóvenes, parados, marginados, etc.) y desarrollo de la cooperación social.
 - f) Experiencias-piloto de rehabilitación de viviendas con la participación de los interesados.
- 11.- Se consolidará el Distrito como administración e instrumento de relación habitual entre el Ayuntamiento y el ciudadano:
- a) Racionalización de la unidad administrativa y mecanización de la información (un ordenador por Distrito).
 - b) Oficina de Información pública de carácter polivalente.
 - c) Desarrollo de los medios de comunicación del Distrito con los ciudadanos (Hoja, radio, etc.).
 - d) Guardia urbana de barrio. Programas especiales de protección ciudadana por Distrito.
 - e) Garantizar la capacidad del Distrito para recibir todas las demandas de los ciudadanos, dirigidas al Ayuntamiento.
- 12.- El Programa de Descentralización tiene como horizonte principal los cuatro próximos años, aunque se procurará realizarlo por etapas, con compromisos anuales. En el marco de lo que permita la futura Carta Municipal, y teniendo en cuenta las previsibles dificultades para conseguir el 100% de la descentralización posible en los próximos cuatro años, consideramos que la culminación definitiva del proceso de descentralización corresponde a los objetivos del programa de 10 años.

Materias y Competencias objeto de la descentralización

El programa desarrollado será un anexo al programa general cuatrienal.

Las competencias descentralizables se refieren siempre y únicamente a espacios, equipamientos y actuaciones de interés de Distrito. Cuando la normativa o los programas aprobados no establezcan si se trata de un caso de interés de Distrito o de Ciudad, decidirán los órganos de gobierno del Ayuntamiento.

Urbanismo

Iniciativa pública y aprobación inicial de los instrumentos de ordenación urbanística (planes y proyectos). Gestión de las actuaciones que se deriven. Ejercicio de las facultades de disciplina (licencias, inspección y sanción).

Obras Públicas

Obra nueva y conservación de la pavimentación, el alumbrado y el alcantarillado.

Jardines públicos

Obra nueva y conservación de jardines y arbolado, así como de las instalaciones de juegos infantiles.

Edificios públicos

Construcción, remodelación, ampliación, conservación ordinaria y reparación de la obra civil de las instalaciones. Son considerados edificios públicos objeto de descentralización: Sede y oficinas del Distrito, Centros cívicos y centros sociales y de barrio, Dispensarios y Centros de Salud y de asistencia primaria, guarderías, centros de jóvenes, edificios e instalaciones deportivas de barrio, baños y mingitorios públicos, bibliotecas populares y los edificios de los centros de Enseñanza (preescolar, EGB, Formación profesional; Formación especial).

Circulación

Respecto a la red viaria local (en ningún caso a la red viaria básica:

Ordenación de la Circulación. Primera instalación y mantenimiento de la señalización. Instalación de vallas y mojones de protección. Autorizaciones particulares para la instalación de señales informativas, vallas y mojones de la vía pública.

Servicios municipales

Aguas..- Instalación, conservación y reparación de fuentes públicas no ornamentales y de bocas de agua para riego o para bomberos, en la vía pública.

Abastecimientos..- La inspección de establecimientos alimentarios y de las actividades que se desarrollen en ellos; la publicidad y licitud de los precios y la exactitud de los pesos y medidas y de la información sobre especies, géneros y calidades.

La sanción de las infracciones a las normas reguladoras de los establecimientos alimentarios y de las actividades industriales y comerciales relacionadas con los alimentos.

La información y defensa del consumidor, en relación con los artículos y productos alimenticios.

Limpieza.- Limpieza viaria no programada, servicios especiales y de actuación inmediata. Limpieza de solares. Inspección de la limpieza viaria y de solares. Sanciones y medidas correctoras. Instalación en la vía pública y conservación de elementos accesorios.

Enseñanza.-

Centros escolares, Guarderías, Preescolar. EGB. Escuelas municipales de Adultos.

Conservación, mantenimiento y reparación de los edificios e instalaciones. Limpieza (propuesta de contratación y selección de personal laboral, adquisición de material o contratación del servicio con empresas del sector). Vigilancia. Colaboración en la matriculación de los alumnos en los niveles anteriores. Becas. Exenciones y bonificaciones en las Tasas escolares. Censos escolares y previsión de necesidades de escolarización. Colaboración con los inspectores de enseñanza de la Generalitat. Utilización de los centros escolares fuera del horario docente.

Cultura.-

Subvenciones a actividades de promoción cultural. Subvenciones y promoción de actividades musicales, de cine y teatro. Organización de actividades culturales de interés del Distrito. Organización de fiestas y festivales de barrio. Información cultural del Distrito. Vigilancia conservación y limpieza de las Bibliotecas populares (pertenecientes a la Diputación Provincial) y colaboración con la Diputación para su gestión. Archivos históricos de Distrito (contando con el asesoramiento y la coordinación de los servicios centrales del Area).

Juventud.-

Promoción, gestión y conservación de los centros permanentes de jóvenes y niños. Convenios y conciertos con otras entidades públicas y privadas, para la promoción de sus actividades en los Distritos. Actividades propias en materia de juventud y esparcimiento de interés de los Distritos. Subvenciones a entidades públicas o privadas. Promoción y organización de actividades de esparcimiento y relaciones con estas entidades.

Deportes.-

Gestión del funcionamiento de las instalaciones deportivas de interés de Distrito no cedidas a terceros. Conservación y mantenimiento de los edificios e instalaciones deportivas de interés de Distrito. Fiscalización de las instalaciones de interés de Distrito cedidas a entidades y organismos ajenos al Ayuntamiento. Administración del material deportivo y de la maquinaria y utillaje de mantenimiento; puesta a punto y limpieza de las instalaciones de interés del Distrito. Promoción de actividades deportivas y organización de competiciones de interés de Distrito. Promoción de equipos deportivos de interés de Distrito (adquisición de terrenos, inversión en instalaciones deportivas).

Salud Pública

Sanidad materno-infantil. Aplicación individual de vacunas.

Sanidad escolar: Revisión médica y odontológica de los escolares y del personal docente de los centros de enseñanza públicos y privados subvencionados al 100%. Control de las condiciones sanitarias de los centros de enseñanza públicos y privados y de las vacunaciones.

Inspección sanitaria de los locales y viviendas en los casos siguientes: las que sean objeto de expedientes de obras, previa a la concesión de cédulas de habitabilidad, las encaminadas a comprobar denuncias por infracción de las ordenanzas y del Reglamento de Sanidad municipal. Inspección sanitaria de mercados de zona y establecimientos privados alimentarios.

Asistencia sanitaria

Gestión de los Dispensarios municipales y Centros de asistencia primaria, a reserva de lo que resulte de la futura Ley de Bases de Sanidad del Estado y de la legislación autonómica que la desarrolle.

Servicios sociales

Promoción y gestión de los Centros de servicio de Zona. Ayudas económicas a los ciudadanos. Exenciones de los gravámenes municipales que recaigan sobre los vehículos adaptados a disminuidos físicos. Expedición de tarjetas de tolerancia de aparcamiento respecto a los anteriores vehículos. "Tarjetas rosa" para los jubilados.

Centros cívicos

La gestión del edificio y promoción y coordinación de sus actividades. Reglamento especial para cada centro (en el marco de un Reglamento básico). Los centros de barrio se transferirán inmediatamente al Distrito.

Protección ciudadana

Guardia urbana.- En cada Distrito habrá una unidad operativa de la Guardia Urbana. El Oficial del Distrito además de su dependencia orgánica de las jerarquías del cuerpo, dependerá funcionalmente del Presidente del Distrito que podrá encomendarle las funciones que se deriven de su competencia y que correspondan a la Guardia Urbana. Se intensificarán los servicios de calle con el fin de consolidar la figura del guardia de barrio.

Bomberos.- En el marco de la política de desconcentración y territorialización del servicio se crearán cuarteles y retenes por zonas de la Ciudad que asignen una cobertura completa e inmediata de todos los Distritos.

Protección civil.- Gestión de los grupos de Distrito del cuerpo de voluntarios que dependerán funcionalmente del Distrito en la medida en que colaboren en el ejercicio de sus competencias.

Servicios generales

Hacienda.- Información tributaria, Registro de Contribuyentes, Intervención delegada en cada Distrito.

Patrimonio e Intendencia.- Arrendar y hacer arrendatario de los locales destinados a los servicios a cargo del Distrito. Otorgamiento de licencias y concesiones para uso especial, privativo y anormal de calles, plazas y espacios que no sean de interés general. Compra, abastecimiento y arrendamiento de los bienes muebles, de uso y consumo, y servicios instrumentales que necesiten por la efectividad de las prestaciones de su competencia.

Régimen de Personal.- El Presidente de Distrito estará facultado para tomar las decisiones que no trasciendan el ámbito interno y no tengan repercusión en las necesidades de otros órganos o generales del Ayuntamiento (adscripción a órganos y lugares de trabajo del Distrito, control de asistencia y permanencia, sanciones que no requieran instrucción de expediente, dispensas accidentales de servicio y licencias por descanso anual, turnos y horarios, órdenes a todos los funcionarios etc.).

Información de base.- Los distritos dispondrán de ordenador y de pantallas suficientes para tener acceso a los registros mecanizados que contienen la información básica de la actuación interna y externa municipal. Los distritos colaborarán estrechamente con los Servicios municipales de Información de Base que por su naturaleza están muy centralizados, y asumirán la relación cotidiana con los ciudadanos, especialmente por lo que hace referencia al Padron (certificados, altas, bajas y modificaciones).

Asimismo habrán de tener acceso a la información del Plan de la Ciudad, imprescindible para el cumplimiento de las funciones descentralizables de urbanismo, obras y servicios públicos.

Información al público.- Las Oficinas de Información de los Distritos habrán de tener un carácter polivalente para proporcionar información general (en coordinación con la Oficina central), y especializada (en coordinación con las Áreas), por ejemplo: en Urbanismo, Consumo, etc. Asimismo habrán libros de reclamaciones y sugerencias que serán objeto de publicación periódica.

Publicaciones.- El Distrito elaborará, editará y distribuirá sus propias publicaciones con la asistencia técnica de los servicios centrales (especialmente para su producción e impresión).

IV.- MODELO ORGANIZATIVO DE LOS DISTRITOS: ORGANOS Y PERSONAL

Las funciones que se transfieren a los Consejos de Distrito, de acuerdo con el programa de Descentralización dan una previsión final de 11 Grupos de Trabajo en cada Distrito que compactan la gestión completa de funciones verticales. Los funcionarios que se encarguen de las Funciones Generales completarán el organigrama de los Distritos.

Los órganos que, en definitiva, se diseñan podrán estructurarse de forma diversa pero en principio se conciben de acuerdo con las siguientes agregaciones de grupos de trabajo técnicos y administrativos:

- 1) De urbanismo (planeamiento, gestión y disciplina).
- 2) De Obras y Edificios.
- 3) De limpieza y Circulación.
- 4) De Inspección e Información de abastecimientos.
- 5) De Enseñanza, Cultura, Juventud y Deportes.
- 6) De Sanidad y Servicios Sociales (Salud Pública, Servicio materno-infantil, Sanidad Escolar, Dirección de los Servicios Sociales.

Los equipos de trabajo se agrupan en función de materias afines que a pesar de que figuren diferenciadas actualmente en las áreas centrales, se entiende que podrán ser asumidas por unos mismos técnicos. Este criterio apunta hacia un personal de distrito polivalente, dentro de una gama agrupada por similitud de actividades. La posible integración de las funciones técnicas y de las jurídico-administrativas que le dan apoyo instrumental dependerá de la organización definitiva por la que se opte en los distritos.

En cualquier caso, el proceso descentralizador obligará necesariamente a un sistema de reciclaje o formación especial de una parte del funcionariado técnico. Por otra parte, también será preciso dar prioridad a la selección y especialización del personal con la dimensión particular del trato directo con el ciudadano, pues se entiende que el Distrito constituye la primera línea de la organización municipal y la que recibe y canaliza la participación. Este proceso permite la introducción de aspectos de reforma administrativa que, por otra parte, son inherentes al mismo y que, en líneas generales, son: nuevos circuitos y procesos administrativos compactados y acortados, sistemas de trabajo y de gestión más racionales y más ágiles, mecanización.

El personal que compondrá las plantillas de los Distritos tiene cuatro procedencias de acuerdo con los resultados de las tablas adjuntas:

1. Personal actual de las Oficinas de Distritos (279 personas) que cubrirán las Funciones Generales (157 personas) y una parte de la gestión de los servicios que resulten de las transferencias (82 personas).
2. Personal en funciones descentralizables que se ha obtenido aplicando a cada órgano el porcentaje estimado que representa la carga de trabajo de las funciones a descentralizar: 315 personas en funciones infraestructurales y 169 personas en servicios personales. Este traspaso representa 54 personas para cada nuevo Distrito.
3. Personal en Centros de Servicios que dependerán de los Distritos: Escuelas (404 personas excluyendo el personal docente), Bibliotecas, Instalaciones deportivas (29 personas), Centros Sanitarios de Asistencia Primaria (80 personas), Centros de Servicios sociales de Zona (111 personas sin incluir personal eventual) y Centros Cívicos (12 personas), con un total de 2.423 personas considerando la organización desconcentrada de la Guardia Urbana (1.785 personas).
4. Nuevo personal para completar el organigrama de los 11 grupos de trabajo, con el criterio de completar la dotación de una persona por categoría profesional, grupo de trabajo y Distrito. Este criterio, que habrá de ser contrastado finalmente con el estudio encurso de las cargas de trabajo por Distrito, permite estimar las necesidades adicionales de personal al aumentar el número de Distritos por encima de la actual propuesta de 9 Distritos. Las necesidades de nuevo personal es de 35 personas (26 de las cuales serán Técnicos Superiores) con un coste anual de 56,8 millones de pesetas y cada nuevo Distrito genera unas necesidades adicionales de 8 personas (12,7 millones de pesetas anuales).

El organigrama-tipo de las Oficinas de Distritos sin los Centros de Servicios, será de 89 personas: 22 en Funciones Generales, 43 en Funciones Infraestructurales y 24 en Servicios Personales: La media por grupo de trabajo será aproximadamente de 5 personas (excluidas las Funciones Generales), debido a la existencia de ciertos grupos especialmente dotados (Inspección Alimenticia y de Mercados, Servicio materno-infantil, Sanidad Escolar.....). Las necesidades de nuevo personal representan unos 9 lugares de trabajo por Distrito equivalente al 5% del personal traspasado.

Los Servicios Generales de cada distrito, que en un futuro variarán de forma creciente, podrán, con ligeras variaciones en la dotación, ser absorbidos por el núcleo existente en la actualidad.

Las dotaciones actuales posibilitan una Secretaria y una Intervención Delegada, las tareas administrativas (120 personas) y cubren las necesidades de personal subalterno (34 personas) y limpieza (25 personas).

Los Servicios de la Guardia Urbana no son descentralizables y ya en la actualidad funcionan de forma desconcentrada territorialmente. La Guardia Urbana actuará bajo la dependencia funcional del Presidente de Distrito en aquellas materias que son competencia del Distrito.

En lo referente al personal, pasará a depender de los Distritos correspondientes, a u n q u e será necesario establecer su relación con los programas de las Áreas centrales.

La suma de los equipos resultantes de las transferencias, del núcleo de Servicios Generales y del personal adscrito a los Centros de Servicios, configuran una plantilla tipo que podrá desarrollarse en detalle, ayudado por los estudios en curso sobre cargas de trabajo de las funciones descentralizables en cada Distrito.

TABLA 1.- PERSONAL ACTUAL EN FUNCIONES. DESCENTRALIZABLES I EN OFICINAS DE DISTRITO. NECESIDADES DE NUEVO PERSONAL EN LA PROPUESTA DE DIEZ DISTRITOS.

CATEGORIAS	PERSONAL EN FUNCIONES DESCENTRALIZABLES			NECESIDADES NUEVO PERSONAL			PERSONAL ACTUAL DISTRITOS.			NECESIDADES TOTALES NUEVO PERSONAL			
	F. INFR.	SERV. PERS.	TOTAL	F. INFR.	SERV. PERS.	TOTAL	FUNC. GRALS.	OTRAS FUNC.	TOTAL	FUNC. GRALS(1)	FUNC. INFRA.	SERV. PERS.	TOTAL
TECN. SUP.	37	32	69	3	7	10	-	3	3	-	1	6	7
TECN. ADM. GRAL.	19	3	22	17	7	24	18	-	18	-	17	7	24
T.M. ARQ. ENG.	60	-	60	12	-	12	-	17	17	-	(-7)	-	(-7) (5)
T. MIT. SER. PER.	-	56	56	-	5	5	-	27	27	-	(-23)	-	(-23) (5)
TEC. AUX.	32	14	46	10	-	10	-	-	-	-	10	-	10
ADMINISTRATIV.	58	9	67	4	-	4	48	8	56	-	-	-	(4)
AUX. ADMINISTR.	52	32	84	5	1	6	72	8	80	-	(-9)	-	(-9) (4)
AUX. PRACTICOS	30	11	41	7	2	9	-	9	9	-	(-2)	-	(-2) (4)
PERSONAL OF.	23	9	32	13	-	13	25(2)	10	35	-	2	-	2
SUBALT. ADM. G.	4	3	7	-	-	3	34	-	34(3)	-	-	-	-
T O T A L	315	169	484	71	22	93	197	82	279	-	30	13	43
Nº PERS. DIST.	35	19	54	7	2	9	22	9	31	-	3	1	4

(1) Se supone que el personal en funciones generales actualmente en los Distritos cubre las necesidades futuras de estas funciones.

(2) Principalmente personal de limpieza.

(3) Se supone que cubren las necesidades totales de personal subalterno en funciones infraestructurales y servicios personales.

(4) La necesidad de 4 Auxiliares Administrativos en funciones infraestructurales y servicios personales se compensa. El excedente de 9 y 12 personas puede convertirse en plazas a amortizar.

(5) Se considera que estos Técnicos Medios excedentes desarrollan funciones que actualmente son propias de los Distritos.

CENTROS DE SERVICIOS DEPENDIENDO DE LOS DISTRITOS:

- Escuelas (exc.pers.docente): 404
- Bibliotecas : 2
- Instalaciones Deport. y Juv.: 29
- Centros Sanitarios d'Asist. Primaria: 80
- Centros de Serv. Soc.: 111 (excluido pers.eventual)
- Organización descentralizada de la Guardia Urbana: 1.785 (180 por Distrito).

TOTAL: 638 personas (64 personas por Distrito).

TABLA 2. - COSTE ANUAL DEL NUEVO PERSONAL RESULTANTE DE LA DESCENTRALIZACION.

CATEGORIAS	9 DISTRITOS		10 DISTRITOS		△ 9-10 DISTRITOS		11 DISTRITOS		△ 10-11 DISTRITOS	
	PERS.	M. PTAS.	PERS.	M. PTAS.	PERS.	M. PTAS.	PERS.	M. PTAS.	PERS.	M. PTAS.
PROFESIONALES										
TEC. SUP.	5	15,5	7	21,7	2	6,2	9	27,9	2	6,2
T.A.G.	21	64,7	24	74,0	3	9,3	27	83,3	3	9,3
ADMINISTRATIVOS	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
TECNICOS AUX.	8	15,4	10	19,3	2	3,9	12	23,2	2	3,9
AUX. PRÁCTICOS	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
PERS. OFICIOS	1	1,5	2	2,9	1	1,4	3	4,3	1	1,4
T O T A L	35	97,1	43	117,9	8	20,8	51	138,7	8	20,8

TABLA 3. PLANTILLA DE PERSONAL DE LOS DISTRITOS (DIEZ DISTRITOS) I COSTE ANUAL DEL CAPITULO I :

CATEGORIAS	FUNCIONES GRALES.		FUNCIONES INFRAESTR.		SERVICIOS PERSON.		TOTAL		COSTE ANUAL (M. Ptas.) CAPITULO I		
	Exist.	Nuevo Total	Exist.	Nuevo Total	Exist.	Nuevo Total	Exist.	Nuevo Total			
Técnicos Superiores Técnicos Ad. General T.M. Arq. e Ingen. T.M. Asist. Sociales Técnicos Auxiliares Administrativos Aux. Administrativos Aux. Prácticos Personal Oficinas (Limpieza) Subalternos Ad. Gral.	-	-	40	1	32	6	38	72	7	79	245,1
	18	-	19	17	3	7	10	40	24	64	197,2
	-	-	77	-	-	-	-	77	-	77	177,9
	-	-	-	-	83	-	83	83	-	83	169,7
	48	-	32	10	14	-	14	46	10	56	107,9
	72	-	58	-	17	-	17	123	-	123	237,0
	-	-	60	-	32	-	32	164	-	164	261,2
	-	-	36	-	14	-	14	50	-	50	84,1
	25	-	33	2	9	-	9	67	2	69	101,7
	34	-	4	-	3	-	3	41	-	41	59,4
T O T A L	197	-	359	30	207	13	220	763	43	806	1.641,2
Nº DE PERSONAS POR DISTRITO	20	-	36	3	21	1	22	77	4	81	164,1
ORGANOS Y GRUPOS DE TRABAJO	- Secretaria - Intervención Delegada - Registro de Entrada - Informació al públic - Quintas - Actas y Notificaciom. - Limpieza - Personal subalterno		- Grupo Técnico y Administrativo de Urbanismo - Grupo Técnico y Administrativo de Obras y Edificios. - Grupos T. Limpieza y Circulación - Grupo T. de Abastecimientos - Grupo Adm. de Servicios Municipales		- Grupo Técnico y Administrativo de Enseñanza, Cultura, Juventud y Deportes. - Grupos Téc. y Adm. de Sanidad y Servicios - (Serv.Mat.-Inf. Sanidad escolar y Dirección de los Servicios Sociales de Zona)		- Centros de Servicios : - Escuelas - Bibliotecas - Instal. Deportivas y de Juventud. - Centros de Asistencia Sanit. Primaria. - Centros de Servicios Sociales de Zona. - Centros Cívicos.		Organización desconcentrada de la Guardia Urbana.		

Des de la Plaça de Sant Jaume

ELS NOUS DISTRICTES, UN PAS DECISIU PER ACOSTAR L'AJUNTAMENT AL CIUTADÀ

En el ple municipal del dia 18 de gener va quedar aprovada la nova divisió de la ciutat en districtes que substitueix la que estava en vigor pràcticament des de l'any 1924. Jordi Borja, tinent d'alcalde president de la ponència per a la divisió territorial de Barcelona, ens explica en aquest article les línies fonamentals en què s'ha basat la nova estructuració.

DISTRICTES NOUS I VELL

Ara hem aprovat una nova divisió de la Ciutat en Districtes. Però sobretot hem recuperat la personalitat múltiple que viu a Barcelona, i que ve tant de la diversitat històrica i urbanística, com de la diferenciació d'identitats socials, culturals i associatives.

Els deu Districtes actuals tenen tots una imatge clara i determinada, estan tots justificats històricament i constitueixen grans unitats urbanes i socials.

La Barcelona estricta és composta per dos districtes que responen a les dues grans etapes històriques que han produït a la Barcelona actual. La Ciutat Vella, la ciutat de les muralles antigues i medie-

vals (avui Rondes), la del Barri Gòtic, del Born, del Raval i de la Barceloneta, el centre històric i popular per excel·lència. I el Districte segon és l'Eixample, la Barcelona moderna i racionalista, la que va des de la Plaça de les Glòries fins a la d'Espanya, de la Plaça Màcia a la de la Sagrada Família i a l'hospital de Sant Pau. Aquests dos districtes són la Barcelona central, la «ciutat», la que coneixen arreu del món. Però no és l'única, les altres Barcelones, amb més autonomia i més personalitat política i administrativa, també es convertirán en punts de referència ciutadana.

El Districte tercer és ara el de Sants i Montjuïc, zona in-

dustrial i obrera vella i recent, centrada en l'antic municipi de Sants, un dels potencials associatius més importants de Barcelona, i recolzada en la muntanya urbana més característica de la Barcelona històrica, amb el Poble Sec a un costat i Zona Franca a l'altra.

El Districte quart és el de Les Corts, un altre antic municipi que vol preservar la seva personalitat entre Sants i Sarrí, on es troben dos equipaments centrals de Barcelona, les instal·lacions del F. C. Barcelona i la Ciutat Universitària.

El Districte cinquè és format per dos antics municipis que la història urbana recent ha unit: Sarrí i St. Gervasi, o St. Gervasi i Sarrí, amb Vallvidrera i les Planes, l'antiga ciutat alta i residencial, la zona més oberta cap a la muntanya per un costat i cap a la «ciutat» de l'altra.

El Districte sisè és Gràcia, un districte polaritzat per un antic municipi convertit avui en un dels barris més característics de Barcelona, on no cal inventar-se ni l'associacionisme ni la participació, si-

La nova divisió ja és una realitat.

no reconèixer-ho i fer-ho possible.

El Districte setè es recolza en l'antic municipi d'Horta i els seus barris (Vall d'Hebron, Carmel, etc.) amb el barri del Guinardó que si bé històricament no formava part d'Horta, la història urbana moderna l'hi ha acostat, mentre l'allunyava de St. Martí.

El Districte vuitè és el de Ciutat Nord, és a dir Nou Barris (els antics barris alts de St. Andreu: Roquetes, Verdum, Torre Baró, etc.) i Turó de la Peira - Vilapiscina. No hi havia municipi històric, ni un nom que unifiqués la zona més representativa del creixement de la ciutat des dels

anys quaranta fins avui. Una zona, però, que ha forjat la seva personalitat lluitant i organitzant-se per esdevenir una veritable ciutat. Crec sincerament que és l'únic cas que el nom pot ser discutible i probablement es canviarà per Nou Barris. El que no és discutible és que fent d'aquest barri un Districte amb plena personalitat política i administrativa, es fa un pas endavant fonamental a favor del seu progrés ciutadà.

El Districte novè és St. Andreu, que correspon a l'antic municipi de St. Andreu del Palomar, amb barris dotats de personalitat històrica com La Sagrera, o més recent (Bon

Pastor, Baró de Viver, Trinitat Vella, Congrés) que envolten una de les barriades més característiques de la Barcelona popular de l'època moderna.

I, finalment, el Districte desè és St. Martí, el Districte que permet recuperar l'antic municipi de St. Martí de Provençals, el Districte del Clot i Camp de l'Arpa, del vell Poble Nou i dels nous barris de la Verneda i del Besòs.

COM S'HA FET LA NOVA DIVISIÓ

La proposta aprovada definitivament pel Consell Plenari el 18 de gener de 1984 ha estat elaborada en el si d'una Ponència de l'Ajuntament de la qual formaven part Pau Cernuda, Guerau Ruiz Pena, Jordi Vallverdú i Germà Vidal (PSC), Joaquim Alemany i Enric Vila (CIU), Josep M.ª Pujadas (Grup Popular) i que presidia jo mateix. Hem comptat amb l'assessorament de la Comissió Ciutadana formada per representants d'una quinzena d'institucions i entitats ciutadanes i per una vintena de professionals destacats. La Comissió de Descentralització, de la qual formen part tots els Presidents de Districte ha debatut totes les propostes presentades. Així mateix, vull remarcar que jo mateix he treballat amb un nucli tècnic format per dos alts funcionaris de l'Ajuntament (J. M.ª Canals, Cap d'Informació, i Ernest Maragall, Cap del Pla de la Ciutat) i dos assessors exteriors (Anna Alabart, sociòloga, i Lluís Casassas, Geògraf). Però hem treballat sobre unes bases ja construïdes.

No és possible fer la llista d'obres i autors que han estudiat la Barcelona actual en els darrers vint anys, encara que no ens podem estar de citar, per l'esforç de treball que va representar, l'obra en 7 volums de Josep Maria Huertas i Jaume Fabre: «Tots els barris de Barcelona (1977)» i també l'estudi d'Anna Alabart del qual va sortir-ne el plànol dels grans barris de Barcelona de la Federació d'AA.VV. (1980). L'opinió que per des-

centralitzar Barcelona calien grans unitats ha estat sempre àmpliament compartida. Puc citar al fet anecdòtic que en Marçal Tarragó i jo, «La gran Barcelona», ja parlàvem de 10 grans zones (1971).

D'altra banda, el desenvolupament dels moviments associatius de barris han plantejat l'exigència d'una Barcelona descentralitzada.

L'estudi-proposta a Lluís Casassas i Joaquim Clusa —«L'organització territorial i administrativa de Barcelona, 1981»— i el debat, barri per barri, que va venir a continuació, tot plegat impulsat pels responsables de Descentralització el Regidor Jordi Vallverdú i la Delegada Graciela Costa, han estat decisius per culminar aquesta feina de l'actual Ajuntament.

El període d'informació pública i la discussió i consulta amb associacions i ciutadans en general (debats oberts a les ràdios, reunions als districtes, etc.) ha permès fer algunes modificacions i ajustar la divisió proposada. Ara, quan la Generalitat faci l'aprovació definitiva tindrem uns districtes destinats a durar molt de temps.

Jordi Borja

Consell Municipal de l'Eixample

Adreça: Aragó, 311
Telèfon: 258 23 04
Regidora C i U
Joaquima Alemany i Roca

Gener-febrer 1984

IMPRES POSTAL SENSE ADREÇA

AJUNTAMENT DE BARCELONA

L'EIXAMPLE

FULL INFORMATIU DEL CONSELL MUNICIPAL DE L'EIXAMPLE / DISTRICTE 2

Dreta de l'Eixample, Esquerra de l'Eixample, Fort Pius, Sagrada Família, Sant Antoni.

Carta de la Regidora

L'EIXAMPLE: UNA NOVA REALITAT

Amb la nova divisió de districtes a la ciutat de Barcelona s'entra en una nova situació política i administrativa en el districte de l'Eixample que serà conegut per Districte 2.

Aquest nom de l'Eixample correspon a la Barcelona històrica. Barcelona té dues ciutats, la vella i l'eixample, així com un conjunt de diversos pobles agregats com són Gràcia, Sants, Les Corts i Sant Martí de Provençals.

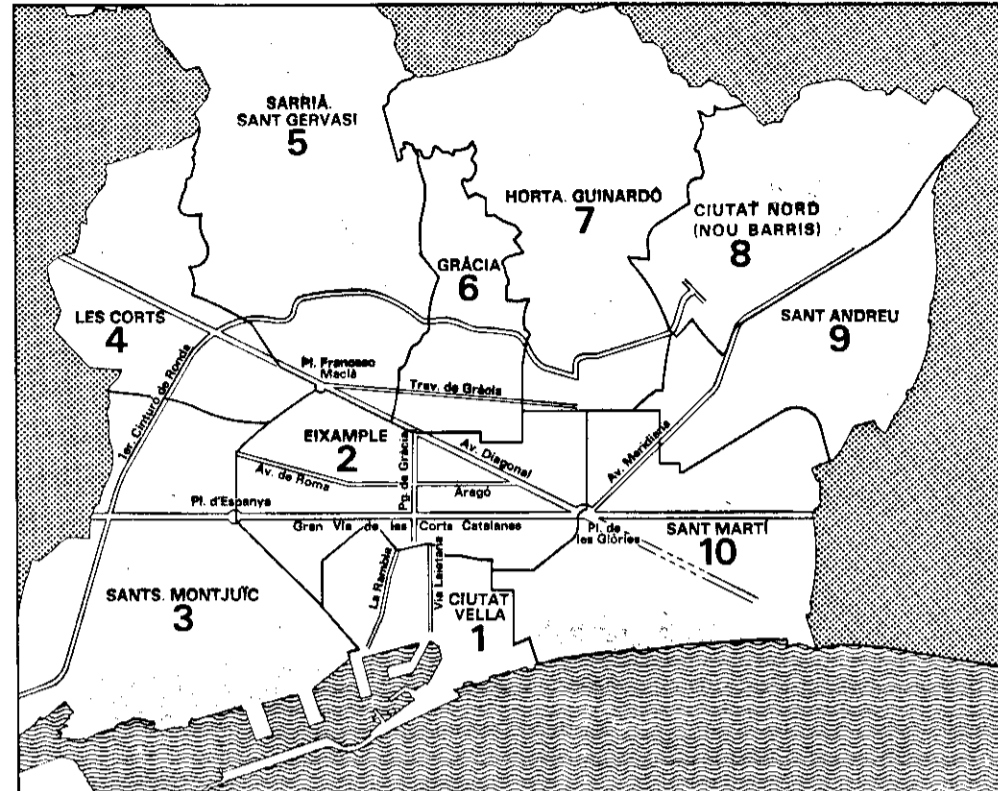
Fins a mitjans del segle passat, la part antiga de Barcelona era separada de la plana per un s'edificaria l'Eixample per unes muralles. Abans de l'enderrocament de les muralles a l'any 1854, ja s'havien fet alguns projectes d'ampliació de la ciutat (1836, 1846, 1853).

La Comissió de l'Eixample va redactar un document escrit pel jurista i polític Duran i Bas, en el qual es recollia el desig d'ampliació de la ciutat i introduïa el primer projecte d'eixample total realitzat per Miquel Garriga i Roca. L'any 1858 es va autoritzar per Reial Ordre la construcció de l'eixample barceloní, i un any més tard l'Ajuntament convocava un concurs de projectes. L'arquitecte Rovira i Trias en va resultar guanyador.

Trafalgar, Fontanella, Pelayo, Ronda Sant Antoni i Ronda de Sant Pau fins a arribar novament al Paral·lel.

L'Eixample té un conjunt de característiques que defineixen la seva personalitat única. Si ja hem parlat de l'aspecte urbanístic és important ara atendre el peculiar estil arquitectònic: el Modernisme. Aquest estil, va néixer a l'Eixample l'any 1880 de la mà de l'arquitecte Domènech i Montaner que va realitzar l'edifici de l'Editorial Muntaner i Simón, situada al n.º 255 del carrer Aragó. Una mostra extraordinària d'edificis modernistes constitueixen un autèntic museu viu d'aquest estil únic al món. Tres arquitectes, bàsicament, varen contribuir a aquesta realitat: Domènech i Montaner (1850-1923), Antoni Gaudí (1852-1926) i Josep Puig i Cadafalch (1867-1956).

«La mançana de la discòrdia» a l'esquerra del Passeig de Gràcia entre Consell de Cent i Aragó, la Casa Morera (1905) de Domènech i Montaner, la Casa Atmetller de Puig i Cadafalch, la Casa Batlló i La Pedrera de Gaudí, la Casa de les Punxes de Puig i Cadafalch, la Sagrada Família de Gaudí, l'Hospital de Sant Pau de Domènech i Montaner, i la Casa Golferich (coneguda com el Xalet) de Rubió i Bellver, constitueixen els exemples principals d'aquest museu en els carrers de l'Eixample.

En aquest Full oferim una àmplia informació sobre la nova divisió de la ciutat.

LA NOVA BARCELONA DELS DEU DISTRICTES

LA MILLORA DE L'EIXAMPLE JA TE PUNT DE PARTIDA

Un altre aspecte característic de la zona és que l'Eixample s'ha convertit en els darrers anys en allò que els anglesos anomenen «Central business district», és a dir districte de negocis. En efecte, un

tant per cent molt elevat de l'activitat dels nostres barris és destinat a les activitats terciàries (serveis i centres de negocis). Això ens obliga a prendre tot un seguit de mesures per defensar el patrimoni

artístic i la qualitat de vida, tot recuperant aquesta zona.

Finalment, cal dir que l'Eixample és format per cinc barris amb característiques diferenciadores: Sagrada Família, Sant Antoni, Esquerra de l'Eixample, Dreta de l'Eixample i Fort-Pius. Quatre mercats (La Concepció, Sant Antoni, El Ninot i Sagrada Família) aglutinen el comerç i donen vida i serveis a les seves zones d'influència.

Joaquina Alemany, regidora.

La nova divisió en districtes, que significa la unificació de l'Eixample, es realitza en benefici dels seus habitants i de tota la ciutat. La descentralització contribuirà a la recuperació dels desequilibris i de les desigualtats més greus entre els barris. Al mateix temps, aconseguirem una inversió territorialitzada, una gestió més propera i una millor informació al ciutadà. S'obriran més possibilitats de participació ciutadana, informació i comunicació entre districtes i ciutadans, suport a la vida associativa, dret de petició i consulta popular, etc.

La descentralització servirà, al cap i a la fi, per estimular l'eficàcia i la participació, creant una ciutat en la qual els ciutadans sentim cada dia més a prop el barri i el districte on vivim.

Joaquina Alemany

LA DESCENTRALITZACIÓ QUE VOLEM

Els Districtes municipals no són els barris. A Barcelona hi ha de quaranta a cinquanta barris com a mínim. Seria impossible crear un Consell Municipal, amb els tècnics i administratius, oficines i serveis, amb capacitat de prendre decisions, a cada barri. Els Districtes però, no trenquen barris, sinó que els agrupen i unifiquen en entitats dotades de personalitat històrica, urbana i social. Cada barri ha de conservar i desenvolupar la seva identitat i la seva vida col·lectiva. El Consell de Districte, més proper que l'Ajuntament, ho facilitarà. Aquesta és la nostra intenció.

Els Districtes no són idèntics, però tampoc hi ha les diferències d'abans, que ens trobàvem amb Districtes que s'aproximaven al mig milió d'habitants (l'antic IX) i d'altres que tot just en tenien 60.000 (l'antic V). Hem considerat desitjable que els Districtes s'aproximessin als 200.000 habitants: set Districtes se situen entre 150.000 i 200.000 habitants. Hi ha dos districtes una mica especials, els de la Barcelona Central: Ciutat Vella i Eixample. El primer pot semblar petit (uns 120.000 habitants) i el segon massa gran (307.000 habitants). Però són dos Districtes amb una coherència i una personalitat molt acusades i que a causa de la seva situació cèntrica poden disposar dels equipaments generals de la ciutat, per la qual cosa la població o la superfície no plantejaran grans problemes.

Els Districtes han de tenir personalitat urbana i coheren-

cia interna. Han d'ésser també funcionals, és a dir, dotats de centralitat. Prou grans perquè no sigui massa onerós descentralitzar-los! Administració, adequats per gestionar serveis i per relacionar-se amb les entitats i els ciutadans en general. En alguns casos convindrà que hi hagi Delega-

cions del Consell de Districte en els barris que quedin més allunyats (Ciutat Meridiana a Ciutat Nord, Zona Franca a Sants-Montjuïc, per exemple, per citar dos casos especialment rellevants).

Si els Districtes funcionen de veritat podem aconseguir,

per una part, que es donin més i millors serveis i que l'Ajuntament de Barcelona actuï amb més decisió i eficàcia a les zones urbanes i cap als grups socials que més ho necessiten. I també aconseguirem que la participació dels ciutadans i la intervenció de les entitats en la vida municipal es desenvolupin.

Què vol dir funcionar de veritat? Doncs que s'hi puguin resoldre la majoria d'assumptes que fan anar els ciutadans a l'Ajuntament; que hi hagi oficines informatives i equips tècnics; que es gestioni les escoles, els serveis socials, les instal·lacions esportives, els centres cívics, etc. des del Districte; que hi hagi un pressupost propi per a inversions d'urbanisme i obres públiques; que es faci des del Districte la inspecció de la neteja viària, de l'higiene pública, dels mercats, etc.; i, en general, cal que els districtes funcionin com a veritables Ajuntaments, amb autoritat, poder de decisió i capacitat de comunicació amb els ciutadans. Més endavant, els Districtes, quan siguin elegits, es consolidaran definitivament com a òrgans polítics democràtics.

Per això caldrà esperar probablement la llei de règim local i la carta municipal, és a dir, les eleccions municipals de 1987.

Així mateix convindrà integrar la descentralització a la reestructuració de la Corporació Metropolitana.

Jordi Borja, president de la ponència per a la divisió territorial de Barcelona.

Un anàlisi del punt d'arrencada de l'estructura Metropolitana

L'ESTUDI DE L'EIXAMPLE, BASE PER A UN PLA ESPECIAL EFICAÇ

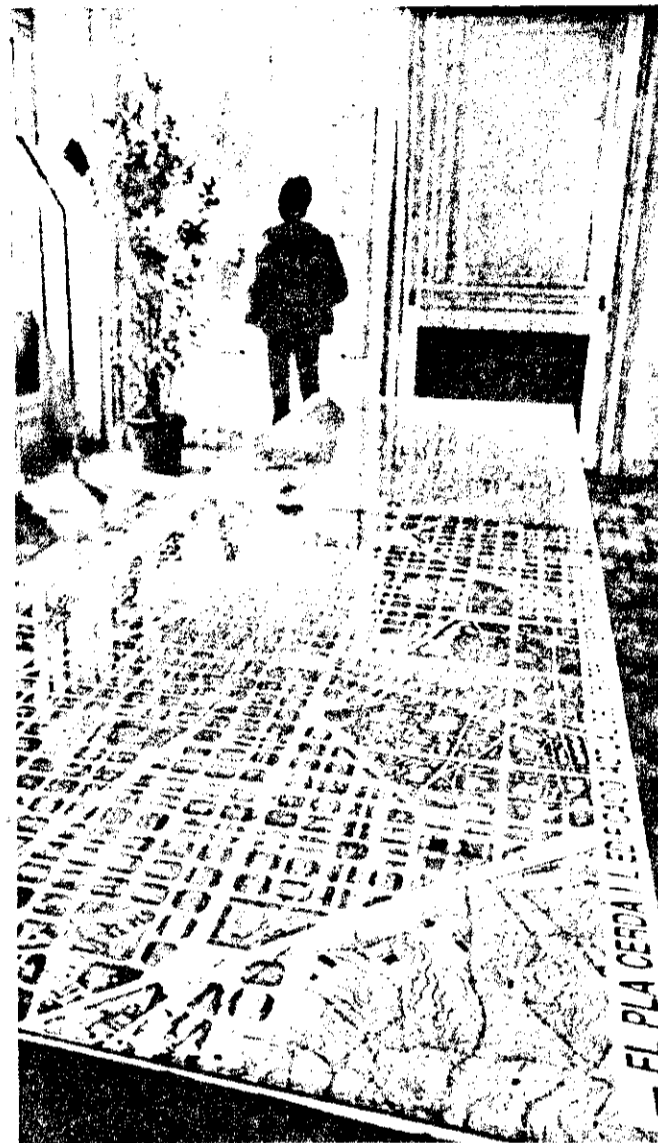
«Estudi de l'Eixample», ha estat el títol de l'exposició que recentment s'ha celebrat a la Casa Elizalde i que properament s'obrirà a la resta de barris que configuren el Districte de l'Eixample. Preparat pel Laboratori d'Urbanisme, dirigit per Joan Busquets, aquest important estudi va ser encomanat per l'Ajuntament de Barcelona per tal de comptar amb un instrument que permeti elaborar uns criteris generals d'actuació que puguin tirar endavant el Pla Especial de l'Eixample.

A la introducció del resum de l'Estudi, publicat per l'Àrea d'Urbanisme, l'equip de treball dirigit per Joan Busquets, comenta els trets fonamentals de la tasca realitzada:

«L'estudi de l'Eixample parteix del fet del gran reconeixement generalitzat sobre la qualitat urbana d'aquest fragment de Barcelona, que s'identifica amb el seu centre i que configura també la imatge més forta de la ciutat.

Un fet, doncs, amb arrels culturals i urbanístiques ben definides: ha estat el punt d'arrencada de l'estructura metropolitana de la ciutat, també l'espai de la construcció de moltes barcelonines que els moviments culturals i els processos socials han perfilat i que l'arquitectura ha materialitzat... Avui es reconeix com l'emplaçament de l'activitat més densa i concentrada de Catalunya, a la vegada que es reclama i es necessita el seu manteniment i la seva millora d'una manera unànime.

Com se sap, aquest fet ha estat possible mercès al projecte d'en Cerdà a mitjan del XIX, que ha convertit la seva pròpia figura en senyera del pensament urbà pioner, magnificant així el procés de construcció de la Barcelona Moderna. És una identitat estesa arreu des que es començava a

L'estudi de l'Eixample va ser exposat a la Casa Elizalde.

Aquest treball té un caràcter eminentment bàsic. Intenta aportar uns elements de discussió global sobre l'Eixample avui. La seva pròpia complexitat suggereix la conveniència d'aquest mètode. Dels estudis, en resulten algunes considera-

cions generals per a la intervenció rehabilitadora de l'Eixample. Aquestes prendran la forma de Pla Especial o Estudis de Desenvolupament Sectorial, segons el que la mateixa discussió aconselli, però en qualsevol cas busca l'establiment d'una proposta i unes pautes d'intervenció conjuntes que assegurin la millora de l'Eixample. Avui per avui sembla que han d'ésser una sèrie d'accions encaminades a:

- 1) La catalogació d'edificis o elements i d'espais ambientals d'interès. Així mateix contemplar les condicions per a la rehabilitació residencial de l'Eixample.
- 2) Afrontar les pautes generals de la racionalització del transport, del trànsit i de les xarxes generals, així com la seva imbricació amb els edificis.
- 3) Contemplar la millora de la distribució dels espais col·lectius: verds i equipaments, comptant tant amb els espais interiors d'illa com amb la pròpia agregació de les manques.
- 4) Establir unes pautes adients de desenvolupament de l'edificació futura.
- 5) Tot això amb la voluntat de mantenir i afirmar els elements d'identitat de l'Eixample com a peça que articula i estructura el marc urbà de Barcelona.

Fruit de la campanya del vidre a Sant Antoni

OBERT EL TALLER D'ART I MANUALITATS

Les ampolles de vidre que els ciutadans ens hem acostumat a llençar a la panxa dels simpàtics iglús que trobem pels nostres carrers, serveixen al barri de Sant Antoni per finançar una obra important, que a la vegada significa un nou servei per a una zona prou mancada de centres socials de caire públic: El Taller d'Art i Manualitats.

«L'Associació de Veïns del Barri de Sant Antoni» acorrona ja fa anys la idea d'obrir una escola d'art i manualitats que, degut a dificultats econòmiques, no va ser mai possible de tirar endavant. Joan B. Isart, president i un dels fundadors de l'Associació de Veïns, ens parla amb entusiasme de com aquell antic somni es ja avui una realitat. El Taller d'Art i Manualitats es va obrir al públic el passat 14 de febrer a l'entresol 2.º del carrer Viladomat, 49.

«L'any 1982 s'obren les portes a la possibilitat de tirar endavant aquell vell projecte. La Campanya pilot de la Recollida i Recuperació del Vidre funciona al nostre barri d'una manera esperonadora i l'Associació demana a través del Consell de Districte que els diners puguin ser destinats a possibilitar la vella aspiració del Taller. La idea es vista amb bons ulls i l'Ajuntament, durant l'any 1983 ens lliura 1.009.000 ptes. fruit de la presa de consciència ciutadana en el tema de l'aprofitament del vidre.»

Poc a poc, es van fent contactes amb professors i monitors per trobar personal qualificat per dirigir el Taller i amb el plantejament que «el Taller no sigui tan sols de l'Associació sinó de tot el barri», es buscant local.

«Allò que ha estat més difícil —ens comenta Joan B. Isart— ha estat trobar un local adequat. La propietat privada en principi es reïcia a tenir una entitat com a arrendatària. Finalment es troba un local de 160 m.² al carrer Viladomat, 49, que ofereix un bon marc al Taller.»

POTS OCUPAR-TE D'UN NEN DURANT UNA TEMPORADA?

Potser haureu vist al mercat i a algunes botigues dels nostres barris uns cartells amb la fotografia d'una nena i aquesta frase: «Pots ocupar-te d'un nen durant una temporada?».

«Es tracta d'un Servei que l'Àrea de Serveis Socials ha creat recentment i que s'anomena «Servei d'Acolliment Familiar».

Aquest Servei pretén aconseguir que les famílies que es trobin amb dificultats per tirar endavant els seus fills per motius de salut, manca del pare o de la mare, etc., siguin ajudades per altres famílies del mateix barri.

El Servei d'Acolliment Familiar busca famílies que vulguin ajudar-ne d'altres de diverses maneres. Per exemple,

Joan Isart: « Hem fet realitat un vell projecte ».

L'Ajuntament anuncia que donarà unes 900.000 ptes. fruit de la campanya del vidre de l'any 1983. El 14 de febrer, finalment, el Taller d'Art i Manualitats s'obre al barri amb dues activitats: Plàstica i Manualitats del Teixit. Per més endavant s'iniciaran dues seccions més: Música i iniciació al teatre. Els monitors són coordinats per M.ª Lluïsa Baget vocal de Cultura de l'AA.VV., i en una primera etapa el Taller resta obert a nens de 6 a 14 anys.

La quota d'inscripció és per a l'activitat de plàstica (dilluns i dijous de 18 a 19) de 8.000 ptes., i per al curs de Manualitats del Teixit (dimarts de 18 a 19) de 4.000 ptes. La quota inclou els drets fins a finals de juny i s'ha de pagar en dues vegades.

Fundació Joan Lairisa

Si bé hem parlat abans de la Fundació que gestiona el Taller, ara cal afegir que aquesta rebra el nom de Fundació Joan Lairisa. «Joan Lairisa —ens comenta Joan B. Isart— va ser un dels fundadors de l'Associació de Veïns i fins a la seva mort (pel gener de 1983) va desenvolupar una

Gràcies a la recollida del vidre el barri de Sant Antoni ha fet realitat un vell projecte.

gran activitat donant sempre ànims per treballar en aquesta tasca. «Els barris i els pobles es milloren sempre que hi ha persones disposades a treballar», era la seva màxima per la qual continuarem lluitant. La Fundació J. Lairisa, regirà les activitats dels Tallers i d'altres actuacions de caire cultural i més general. Un cop formada per les vuit entitats abans esmentades, seguirà oberta a la possibilitat de noves incorporacions. Una de les tasques d'aquesta Fundació serà la de demanar subvencions puntuals a les institucions públiques i entitats d'estalvi, ja que els ingressos a través del reciclatge del vidre no són suficients per mantenir el cost global del Taller.

«Quan llencem una ampolla al contenidor, a més de l'objectiu ecològic i ciutadà de recuperar una matèria no degradable, estem contribuint a augmentar els estalvis que faran possible el manteniment d'una part del Taller», ens ha dit finalment Joan B. Isart, amb la satisfacció de saber que la resposta a la campanya del vidre d'enguany serà encara més satisfactoria que la dels anys precedents, a la zona del barri de Sant Antoni.

Andreu Majó realitza una proposta original

UN RELLOTGE DE SOL PER AL PARC DE L'ESCORXADOR

Andreu Majó, és un ciutadà propietari d'un popular comerç del carrer Pelayo, que té a més d'una gran preocupació per la bellesa de la nostra ciutat, una extraordinària afeció als rellotges de sol. De fet Andreu Majó és un important col·leccionista d'aquests rellotges, i allò que el porta avui a les nostres planes té relació amb el tema i també amb l'enriquiment del patrimoni de la ciutat de Barcelona.

Conexidor a fons de la matèria —té unes 1.200 fotografies de rellotges de sol de tot el món i més d'un centenar d'exemplars de butxaca—, Andreu Majó ha proposat al Consell de Districte la construcció d'un original rellotge de sol en una esplanada del Parc de l'Escorxador. «Aquest rellotge de sol té l'originalitat que enlloc d'agulla o gnom utilitza l'ombra de la pròpia persona que l'observa. Aquests rellotges anamètics són molt poc coneguts i es podrien comptar amb els dits

d'una mà ds que hi ha al món. El més antic és instal·lat a la placeta davant de l'església gòtica de Brou a França, construït a l'any 1506. Algun altre es pot admirar a Dijon i a Basilea», ens comenta Majó. Just a les palmeres i a prop de l'esclultura de Miró, «Dona i Ocell», seria un bon lloc on instal·lar aquest curiós rellotge, que segons paraules de qui l'ha proposat, és fàcil de construir implicant un cost molt reduït. A la vegada, ompliria un gran espai de l'esplanada i no molestaria absolutament en el cas que s'hagi d'utilitzar la zona. A més, aquests rellotges tenen un contingut pedagògic important perquè representen la rotació i translació de la Terra al voltant del Sol.

Miró ja no pot fer-ho

«Quan vaig presentar el projecte —ens diu Andreu Majó— ho vaig fer pensant que potser el propi Joan Miró podria decorar el rellotge en aquesta zona del Parc domi-

Andreu Majó és un gran col·leccionista de rellotges de sol.

na per les seves escultures. Malauradament ara això ja no és possible. De tota manera seria bo trobar un artista que fes la decoració. Seria el primer rellotge de sol amb aquesta característica.

«Si els nostres avis varen construir un rellotge singular al costat de l'umbracle del Parc de la Ciutadella en motiu de l'Exposició de l'any 1929, bo seria que les generacions d'avui seguessin l'exemple amb la construcció d'aquest senzill projecte com a homenatge al nostre temps», acaba dient aquest home que estima la ciutat i desitja, amb la seva proposta, dotar-la d'un element cultural i atractiu certament original.

LITOGRAFIES DE MIRÓ A LA CASA ELIZALDE

A la Casa Elizalde (C/ València, 302), s'estan celebrant diverses activitats de primer ordre i a la vegada hi ha programats un bon nombre d'actes i exposicions que, sense cap dubte, converteixen aquest noble edifici en un centre cultural que és permanent notícia al nostre barri.

Del gener a l'abril, la Casa Elizalde acull cada dilluns un interessant Curset d'Òpera de Cambra de Catalunya, i del febrer al març —cada dimarts i dijous— se celebra un cicle sobre «L'Eixample, en el seu temps i en el nostre», dirigit per especialistes del món de la història, l'art, la sociologia i l'urbanisme.

Pel 2 de març hi ha previstes tres conferències: «Problemes educacionals» a càrrec de Montserrat Trueta, «Com ajudar als nostres fills» per M.ª Angels Vilaró, i finalment «L'Esport educa?» dirigida per Albert Vergés. També pel març se celebren l'exposició i diferents activitats del cicle Samuel Beckett, i durant els mesos d'abril i maig serà oberta al públic l'exposició d'escultures de vidre de Egidio Constantini. Finalment, durant els mesos de juny i juliol tindrà lloc a la mateixa Casa Elizalde l'exposició de vitralls Miró amb un premi de 150.000 ptes.

I sense oblidar el gran artista català, mort recentment, és de destacar l'exposició que s'ha realitzat durant els mesos de gener i febrer a la Casa

L'exposició s'inaugurarà amb una conferència a la qual va assistir la regidora Joaquina Alemany.

Elizalde del conjunt de cinquanta litografies que formen la sèrie «Barcelona». La mostra de Joan Miró va ser presentada per Jordi Bonet i Armentgol, director general del Patrimoni Cultural de la Generalitat, acompanyat de la regidora del districte, Joaquina Alemany.

Parlant d'aquesta sèrie, que ha estat visitada per un gran nombre de públic i escoles, l'alcalde Pascual Maragall diu en el próleg del llibre editat que «va ser feta en un temps de grans dificultats, després

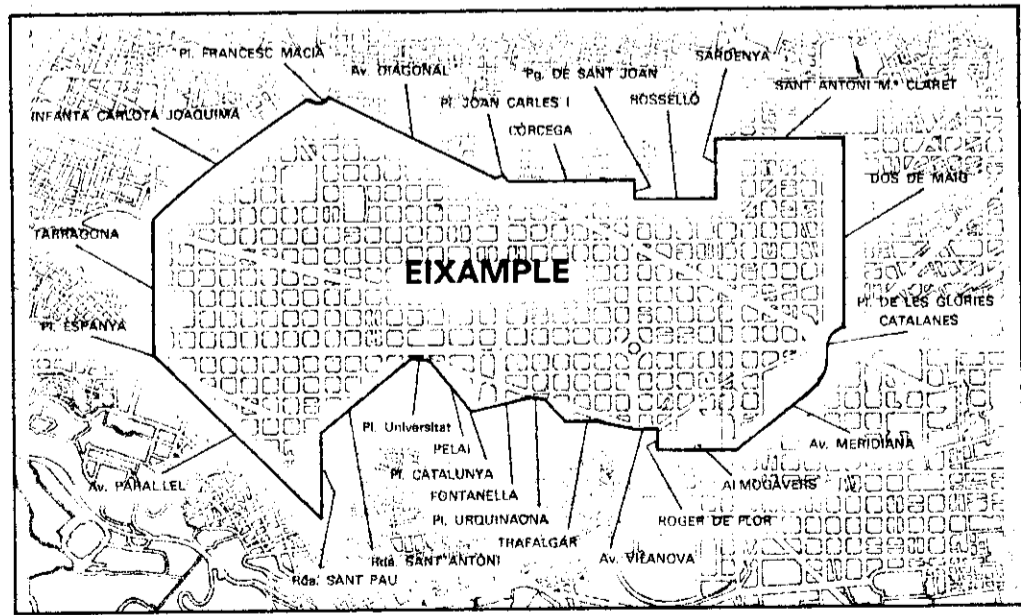
ELS BARRIS A RÀDIO CLOT

L'emissora Ràdio Clot que en el dial es localitza en el punt 91.6 de la F.M., presenta de 8 a 9 del vespre un programa diari sobre la vida als barris de la ciutat. El programa titolat «El districte informem», és un recull de l'activitat institucional, cultural i associativa dels barris i constitueix una experiència informativa molt interessant que apropa l'actualitat quotidiana dels nostres barris al ciutadà.

OBERTA AL BARRI, LA BIBLIOTECA DELS JESUÏTES DE CASP

La biblioteca del col·legi dels jesuïtes del carrer de Casp, ha estat inaugurada i oberta al públic en general i constituirà així la primera biblioteca d'un centre privat destinada a ús públic. La biblioteca, de dos pisos, consta de 30.000 volums i hemeroteca, i permet una cabuda per a 84 lectors. La seva situació actual a la planta de l'edifici del col·legi —es trobava en el cinquè pis— ha estat possible gràcies a la col·laboració de la Caixa de Barcelona.

L'acte d'inauguració d'aquest centre al servei del barri va ser presidit pel degà de la Facultat de Filologia, Francesc Gomà, pel pare provincial de la Companyia de Jesús, Ignasi Salvat, el rector Josep M. Torelló, la directora general d'Ensenyament Primari, Sara Blasi i la regidora del districte, Joaquina Alemany.

ELS LÍMITS DEL DISTRICTE

El mapa recull els límits del nou Districte II (l'Eixample) que engloba els barris de Sagrada Família, Sant Antoni, Esquerra de l'Eixample, Dreta de l'Eixample i Fort-Pius. Aquest és el districte més gran de la ciutat, amb una població de 350.000 habitants, uns 300.000 llocs de treball i un trànsit diari d'uns 600.000 vehicles. La propera edició del Full Informatiu del Districte publicarà un mapa a tot color de la ciutat amb la nova divisió administrativa, una guia dels serveis municipals dels nostres barris, i un recull dels projectes i nous serveis que properament es realitzaran per tal de millorar la qualitat de vida dels ciutadans.

ELS NOUS DISTRICTES, UN PAS DECISIU PER ACOSTAR L'AJUNTAMENT AL CIUTADÀ

En el ple municipal del dia 18 de gener va quedar aprovada la nova divisió de la ciutat en districtes que substituïx la que estava en vigor pràcticament des de l'any 1924. Jordi Borja, tinent d'alcalde president de la ponència per a la divisió territorial de Barcelona, ens explica en aquest article les línies fonamentals en què s'ha basat la nova estructuració.

DISTRICTES NOUS I VELL

Ara hem aprovat una nova divisió de la Ciutat en Districtes. Però sobretot hem recuperat la personalitat múltiple que viu a Barcelona, i que ve tant de la diversitat històrica i urbanística, com de la diferenciació d'identitats socials, culturals i associatives.

Els deu Districtes actuals tenen tots una imatge clara i determinada, estan tots justificats històricament i constitueixen grans unitats urbanes i socials.

La Barcelona estricta és composta per dos districtes que responen a les dues grans etapes històriques que han produït a la Barcelona actual. La Ciutat Vella, la ciutat de les muralles antigues i medie-

dustrial i obrera vella i recent, centrada en l'antic municipi de Sants, un dels potencials associatius més importants de Barcelona, i recolzada en la muntanya urbana més característica de la Barcelona històrica, amb el Poble Sec a un costat i Zona Franca a l'altra.

El Districte quart és el de Les Corts, un altre antic municipi que vol preservar la seva personalitat entre Sants i Sarrià, on es troben dos equipaments centrals de Barcelona, les instal·lacions del F. C. Barcelona i la Ciutat Universitària.

El Districte cinquè és format per dos antics municipis que la història urbana recent ha unit: Sarrià i St. Gervasi, o St. Gervasi i Sarrià, amb Vallvidrera i les Planes, l'antiga ciutat alta i residencial, la zona més oberta cap a la muntanya per un costat i cap a la «ciutat» de l'altre.

El Districte sisè és Gràcia, un districte polaritzat per un antic municipi convertit avui en un dels barris més característics de Barcelona, on no cal inventar-se ni l'associacionisme ni la participació, si-

La nova divisió ja és una realitat.

nó reconèixer-ho i fer-ho possible.

El Districte setè es recolza en l'antic municipi d'Horta i els seus barris (Vall d'Hebron, Carmel, etc.) amb el barri del Guinardó que si bé històricament no formava part d'Horta, la història urbana moderna l'hi ha acostat, mentre l'allunyava de St. Martí.

El Districte vuitè és el de Ciutat Nord, és a dir Nou Barris (els antics barris alts de St. Andreu: Roquetes, Verdum, Torre Baró, etc.) i Turó de la Peira - Vilapiscina. No hi havia municipi històric, ni un nom que unifiqués la zona més representativa del creixement de la ciutat des dels

anys quaranta fins avui. Una zona, però, que ha forjat la seva personalitat lluitant i organitzant-se per esdevenir una veritable ciutat. Crec sincerament que és l'únic cas que el nom pot ser discutible i probablement canviaria per Nou Barris. El que no és discutible és que fent d'aquest barri un Districte amb plena personalitat política i administrativa, es fa un pas endavant fonamental a favor del seu progrés ciutadà.

El Districte novè és St. Andreu, que correspon a l'antic municipi de St. Andreu del Palomar, amb barris dotats de personalitat històrica com La Sagrera, o més recent (Bon

Pastor, Baró de Viver, Trinitat Vella, Congrés) que envolten una de les barriades més característiques de la Barcelona popular de l'època moderna.

I, finalment, el Districte desè és St. Martí, el Districte que permet recuperar l'antic municipi de St. Martí de Provençals, el Districte del Clot i Camp de l'Arpa, del vell Poble Nou i dels nous barris de la Verneda i del Besòs.

Em sembla que la simple enumeració d'aquests districtes, la comprovació de la seva personalitat històrica i actual, és la millor justificació de la nova divisió de la Ciutat.

LA DESCENTRALITZACIÓ QUE VOLEM

Els Districtes municipals no són els barris. A Barcelona hi ha de quaranta a cinquanta barris com a mínim. Seria impossible crear un Consell Municipal, amb els tècnics i administratius, oficines i serveis, amb capacitat de prendre decisions, a cada barri. Els Districtes però, no trenquen barris, sinó que els agrupen i unifiquen en entitats dotades de personalitat històrica, urbana i social. Cada barri ha de conservar i desenvolupar la seva identitat i la seva vida col·lectiva. El Consell de Districte, més proper que l'Ajuntament, ho facilitarà. Aquesta és la nostra intenció.

Els Districtes no són idèntics, però tampoc hi ha les diferències d'abans, que ens trobàvem amb Districtes que s'aproximaven al mig milió d'habitants (l'antic IX) i d'altres que tot just en tenien 60.000 (l'antic V). Hem considerat desitjable que els Districtes s'aproximessin als 200.000 habitants: set Districtes se situen entre 150.000 i 200.000 habitants. Hi ha dos districtes una mica especials, els de la Barcelona Central: Ciutat Vella i Eixample. El primer pot semblar petit (uns 120.000 habitants) i el segon massa gran (307.000 habitants). Però són dos Districtes amb una coherència i una personalitat molt acusades i que a causa de la seva situació cèntrica poden disposar dels equipaments generals de la ciutat, per la qual cosa la població o la superfície no plantejaran grans problemes.

Els Districtes han de tenir personalitat urbana i coherèn-

cia interna. Han d'ésser també funcionals, és a dir, dotats de centralitat. Prou grans perquè no sigui massa onerosa descentralitzar-hi l'Administració, adequats per gestionar serveis i per relacionar-se amb les entitats i els ciutadans en general. En alguns casos convindrà que hi hagi Delega-

cions del Consell de Districte en els barris que quedin més allunyats (Ciutat Meridiana a Ciutat Nord, Zona Franca a Sants-Montjuïc, per exemple, per citar dos casos especialment rellevants).

Si els Districtes funcionen de veritat podem aconseguir,

per una part, que es donin més i millors serveis i que l'Ajuntament de Barcelona actui amb més decisió i eficàcia a les zones urbanes i cap als grups socials que més ho necessiten. I també aconseguirem que la participació dels ciutadans i la intervenció de les entitats en la vida municipal es desenvolupin.

Què vol dir funcionar de veritat? Doncs que s'hi puguin resoldre la majoria d'assumptes que fan anar els ciutadans a l'Ajuntament; que hi hagi oficines informatives i equips tècnics; que es gestioni les escoles, els serveis socials, les instal·lacions esportives, els centres cívics, etc. des del Districte; que hi hagi un pressupost propi per a inversions d'urbanisme i obres públiques; que es faci des del Districte la inspecció de la neteja viària, de l'higiene pública, dels mercats, etc.; i, en general, cal que els districtes funcionin com a veritables Ajuntaments, amb autoritat, poder de decisió i capacitat de comunicació amb els ciutadans. Més endavant, els Districtes, quan siguin elegits, es consolidaran definitivament com a òrgans polítics democràtics.

Per això caldrà esperar probablement la llei de règim local i la carta municipal, és a dir, les eleccions municipals de 1987.

Així mateix convindrà integrar la descentralització a la reestructuració de la Corporació Metropolitana.

COM S'HA FET LA NOVA DIVISIÓ

La proposta aprovada definitivament pel Consell Plenari el 18 de gener de 1984 ha estat elaborada en el si d'una Ponència de l'Ajuntament de la qual formaven part Pau Cernuda, Guerau Ruiz Pena, Jordi Vallverdú i Germà Vidal (PSC), Joaquim Alemany i Enric Vila (CIU), Josep M. Pujadas (Grup Popular) i que presidia jo mateix. Hem comptat amb l'assessorament de la Comissió Ciutadana formada per representants d'una quinzena d'institucions i entitats ciutadanes i per una vintena de professionals destacats. La Comissió de Descentralització, de la qual formen part tots els Presidents de Districte ha debatut totes les propostes presentades. Així mateix, vull remarcar que jo mateix he treballat amb un nucli tècnic format per dos alts funcionaris de l'Ajuntament (J. M. Canals, Cap d'Informació, i Ernest Maragall, Cap del Pla de la Ciutat) i dos assessors exteriors (Anna Alabart, sociòloga, i Lluís Casassas, Geògraf). Però hem treballat sobre unes bases ja construïdes. No és possible fer la llista d'obres i autors que han estudiat la Barcelona actual en els darrers vint anys, encara que no ens podem estar de citar, per l'esforç de treball que va representar, l'obra en 7 volums de Josep Maria Huertas i Jaume Fabre: «Tots els barris de Barcelona (1977)» i també l'estudi d'Anna Alabart del qual va sortir-ne el plaol dels grans barris de Barcelona de la Federació d'AA.VV. (1980). L'opinió que per des-

Jordi Borja

Consell Municipal de Sants-Montjuïc

Adreça: Creu Coberta, 104
Teléfono: 223 71 74
Regidor PSC (PSC-PSOE)
Josep Espinàs i Xivell

AJUNTAMENT DE BARCELONA

EL CONSELL INFORMA

FULL INFORMATIU DEL CONSELL MUNICIPAL DE SANTS-MONTJUÏC / DISTRICTE 3

Montjuïc, Poble Sec, Magrís-Font de la Guatlla, Zona Franca, Port, La Vinya, Eduardo Aunós, Can Clos, Can Tunis, El Polvorí, Sants, Hostafrancs, La Bordeta.

Carta del Regidor

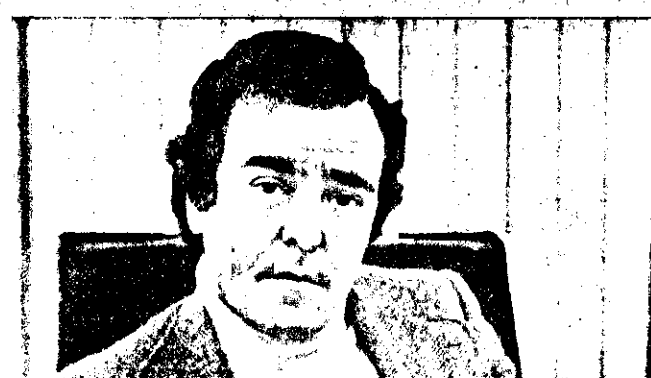
RELLEU SENSE CANVIS

El Full que teniu entre les mans ja correspon a la nova organització de Barcelona en deu Districtes.

Com ja explicava en la meua carta anterior, aquesta nova organització comporta la desaparició de l'antic Districte II i el naixement d'un de nou: Sants-Montjuïc.

Per aquesta raó deixo de tenir la responsabilitat al front del Districte, que serà traspassada a l'actual President de l'antic Districte VII, Josep Espinàs. De tota manera, aquest relleu no suposa cap canvi. Ja sé que pels vostres barris -Zona Franca, Magrís, Font de la Guatlla i Poble Sec- han passat uns quants regidors en aquests darrers anys. Però nosaltres sabem que aquest darrer canvi s'havia de produir en menys d'un any, per això ens hem dedicat a deixar gairebé totalment enllestit un programa d'actuació per als anys següents, que no depengui dels canvis que es poguessin produir. El programa s'ha aprovat i la màquina ja funciona per poder actuar sobre uns barris tradicionalment marginats.

El nou districte assumeix amb il·lusió aquest programa i sap que una part important de la seva actuació s'ha d'enca-

minar cap a les seves zones més necessitades.

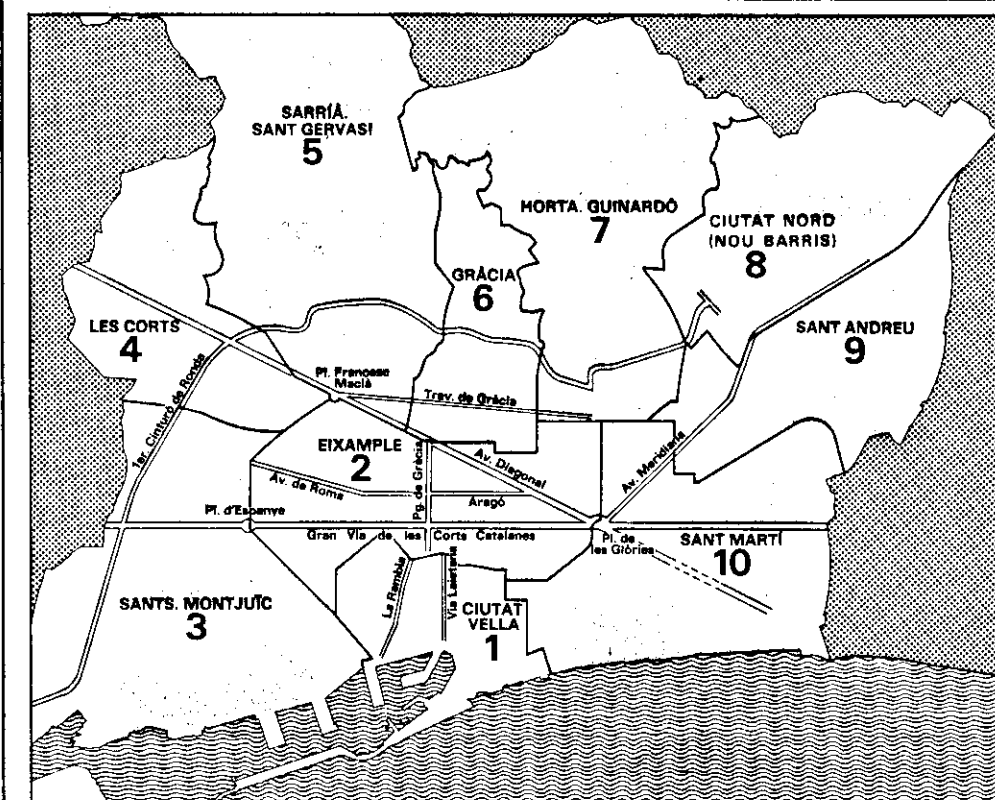
D'altra banda, el seu Regidor, en Josep Espinàs, és un home vinculat des de fa molts anys a aquests barris, d'on és veí. Coneix els seus problemes i les seves necessitats.

Crec haver realitzat, juntament amb tot l'equip de l'antic Consell, la tasca que m'havia

estat encomanada i espero que vosaltres també ho considereu així.

Tots els comiats són tristors, i la meua carta és un comiat. Però el meu comiat no és un adéu, sinó un a reveure, perquè sempre em tindreu al vostre costat.

Pau Cernuda

En aquest Full oferim una àmplia informació sobre la nova divisió de la ciutat.

LA NOVA BARCELONA DELS DEU DISTRICTES

ELS CENTRES CÍVICS, LLOC DE CULTURA I PARTICIPACIÓ

EL RETO DE LA DESCENTRALITZACIÓ

La nueva división territorial de Barcelona ha agrupado en un solo Distrito una buena parte de lo que era Distrito VII y los núcleos urbanos del Poble Sec, Magrís y Port-Zona Franca, hasta ahora integrados en el Distrito II.

El nuevo Distrito tiene el número 3 en Barcelona y es el de Sants-Montjuïc, nombre que define con bastante claridad su configuración histórico-geográfica, al respetar el de una de las antiguas poblaciones englobadas en la Ciudad de Barcelona hace ya casi cien años y el de una montaña que es un punto claro de referencia en el ámbito geográfico, no ya de Barcelona, sino también de Catalunya.

Las tareas y responsabilidades encomendadas por la Alcaldía de la ciudad a cada uno de los concejales, de acuerdo con los resultados de las últimas elecciones, hacen que me corresponda presidir el Consell Municipal que debe encargarse de la administración de este territorio, con el compromiso concreto de la política de descentralización municipal. Este es uno de los retos que se ha fijado el equipo de gobierno de la ciudad, como ya se ha dicho repetida-

mente a lo largo de los últimos meses, para poder dotar a cada Distrito de competencias suficientes que permitan un acercamiento de los vecinos a los centros de decisión sin la obligación de trasladarse hasta la Plaza de Sant Jaume. Eso, sin embargo, supone unos cambios y reajustes que pueden provocar, a algunos, la duda de que si muchos de los temas que se habían iniciado van a quedar ahora a un lado y olvidados. La experiencia de otras veces puede hacerlo temer, pero hay que decir que, a diferencia de lo que puede haber ocurrido en otras ocasiones en que hubo cambio de concejal, ahora cada nuevo Distrito de los que se han formado recibe el compromiso de unos proyectos aprobados

que se cumplirán indefectiblemente.

El cumplimiento de este compromiso comporta también conseguir la segunda finalidad de la división de la ciudad que es la participación ciudadana. Dicha participación es la que tiene que facilitar la labor de agilizar todo lo que está proyectado y preparado con visión colectiva en el programa de futuro.

Con esta perspectiva hemos establecido ya unas reuniones periódicas con las Asociaciones de Vecinos, entidades y todos los miembros del Consell, que se hallan a la disposición de los vecinos para atender sus peticiones y acoger sus sugerencias.

Josep Espinàs